

საფლავი იმქვეყნიური ცხოვრების პირველი სამყოფელია. თუ ადამიანი იქ გადარჩება, იმის შემდეგი ეტაპები უფრო იოლი ექნება. ხოლო თუ იქ ვერ გადაურჩა, მისთვის შემდგომი ეტაპები უფრო მძიმე იქნება»,

ჰაანი'ი უსმან იბნ აფფანის (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გათავისუფლებული მონა გადმოსცემს: «უსმანი (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) როდესაც საფლავთან დგებოდა, ტიროდა იმდენად, რომ მისი წვერი ცრემლით იჟლინებოდა. მას ჰკითხეს: სამოთხისა და და ჯოჯოხეთს ხსენებისას არ ტირი, მაგრამ საფლავზე ტირი? მაშინ მან უპასუხა: აღლაჰის შუამავალმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «საფლავი იმქვეყნიური ცხოვრების პირველი სამყოფელია. თუ ადამიანი იქ გადარჩება, იმის შემდეგი ეტაპები უფრო იოლი ექნება. ხოლო თუ იქ ვერ გადაურჩა, მისთვის შემდგომი ეტაპები უფრო მძიმე იქნება»,
[კარგი (ჰასან)] [გადმოსცა ალ-თირმიზიმ და იბნ მაჯამ]

მორწმუნეთა მმართველი უსმან იბნ აფფანი როდესაც საფლავთან დგებოდა, ტიროდა იმდენად, რომ მისი წვერი ცრემლით იჟლინებოდა. მას ჰკითხეს: სამოთხისა და ჯოჯოხეთის ხსენებისას, სამოთხის სურვილით ან ჯოჯოხეთის შიშით არ ტირი! მაგრამ საფლავზე ტირი? მან უპასუხა: აღლაჰის მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გვაუწყა, რომ საფლავი საიქიოს პირველი სამყოფელია. თუ ადამიანი იქ გადარჩება და უსაფრთხოდ გამოვა, მისთვის შემდგომი საფეხურები უფრო იოლი იქნება. ხოლო თუ ვერ გადაურჩა მის სატანჯველს, მაშინ მომდევნო სასჯელები მასზე კიდევ უფრო მძიმე იქნება.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/11205>

